

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J.J.**, nar. X., B.B., **2/ E.S.**, nar. X., R.B., **3/ RNDr. D.J.**, nar. X., S.B., všetci zastúpení JUDr. Ľ.K., advokátkou, M.B. proti žalovanému: **J.S.**, nar. X., V.B., **o zaplatenie 14 333 eur (430 000 Sk), o návrhu na obnovu konania**, na odvolanie žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 24Cb 7/2008-83 zo dňa 15. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 24Cb 7/2008-83 zo dňa 15. decembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 24Cb 7/2008-83 zo dňa 15.12.2010 návrh na obnovu konania zamietol a navrhovateľovi obnovy konania uložil povinnosť zaplatiť 1 582,32 eur na náhradu trov konania žalobcovi 1/ až 3/.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že návrhom doručeným súdu dňa 21.11.1996 sa žalobcovia domáhali voči žalovanému zaplatenia 430 000 Sk s príslušenstvom titulom dohody o pôžičke a zmluvy o tichom spoločenstve.

Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 47Cb 92/99-55 zo dňa 10.03.2000 nárok žalobcu 1/ o zaplatenie 290 000 Sk vylúčil na samostatné konanie.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 47Cb 92/99-62 zo dňa 18.04.2000 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 2/ istinu vo výške 100 000 Sk, zmluvne dohodnutý 6% mesačný úrok po dobu od 01.05.1995 do 31.12.1995 vo výške 48 000 Sk, úroky z omeškania vo výške 18% zo sumy 100 000 Sk, počnúc od 01.02.1996 do zaplatenia a trovy konania

na účet právneho zástupcu vo výške 6 800 Sk, žalobkyni 3/ zaplatiť istinu vo výške 40 000 Sk, zmluvne dohodnutý 6% mesačný úrok po dobu jedného roka vo výške 22 800 Sk, úroky z omeškania vo výške 18% zo sumy 40 000 Sk, počnúc od 01.02.1996 do zaplatenia a trovy konania 1 600 Sk. Konanie v časti zmluvne dohodnutého 6% mesačného úroku v sume 24 000 Sk za obdobie od 01.01.1995, uplatneného žalobkyňou 2/ a v časti zmluvne dohodnutého 6% mesačného úroku v sume 6 000 Sk, uplatneného žalobkyňou 3/, zastavil.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením, sp. zn. 5 Obo 93/2006 zo dňa 31.10.2006 odmietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 Obdo V 68/2007 zo dňa 20.02.2008 odmietol. Súd mal za preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 47Cb 92/99 bol doručený náhradným doručením dňa 02.06.2000. Tiež mal za preukázané, že žalovaný si zásielku s predvolaním na pojednávanie osobne prevzal dňa 28.03.2000 a o termíne pojednávania bol riadne upovedomený.

Žalovaný sa podaním zo dňa 09.06.2008, označeným ako „Dodatok k sťažnosti zo dňa 18.04.2008“, následne na základe výzvy súdu v zmysle § 43 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), doplnené podaním zo dňa 12.12.2008, označeným ako „Obnova konania“, domáhal obnovy konania vedeného Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 47Cb 92/99.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí uviedol, že toto podanie nespĺňa zákonné náležitosti návrhu na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 O. s. p. a § 230 O. s. p. Zároveň označené podanie neobsahuje žiadne skutočnosti ani predložené dôkazy, ktorými by žalovaný preukázal prípustnosť obnovy konania a rovnako tak žalovaný neosvedčil, že návrh bol podaný včas vzhľadom na skutočnosť, že navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné. Na pojednávaní nariadenom v zmysle § 115 ods. 1 O. s. p., z písomných a ústnych vyjadrení účastníkov konania, ako aj z dôkazov založených v spise, sp. zn. 24Cb 7/08 a pripojenom spise, sp. zn. 47Cb 92/99, dospel súd prvého stupňa k záveru, že v danom prípade neboli splnené formálne ani materiálne podmienky povolenia obnovy v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1, 2 O. s. p., preto návrh žalovaného zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie. V odvolaní namietal, že v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 47Cb 92/99, o obnovu ktorého žiada, mu neboli doručované rozhodnutia. Uviedol, že Krajský

súd v Bratislave mu síce prípisom zo dňa 10.03.2000 zaslal kópiu žaloby na vyjadrenie, s poučením o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, ale žalovaný tvrdí, že predvolanie na pojednávanie nedostal. Údaje na doručenke založenej v spise mohli byť podľa žalovaného dopísané kedykoľvek neskôr. Žalovaný nemal dôvod sa pojednávania nezúčastniť. Rozhodnutím súdu bez jeho prítomnosti boli porušené práva garantované mu Ústavou Slovenskej republiky. Žalovaný ďalej namietal, že toto rozhodnutie je v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, konkrétne s ustanovením § 153b ods. 5 O. s. p. a tiež v rozpore s Obchodným zákonníkom, s ustanoveniami § 676, § 677, § 679 Obchodného zákonníka. Podľa odvolateľa boli naplnené všetky podmienky a dôvody na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p. Ďalej uviedol, že dôvody obnovy konania sú dané predchádzajúcimi nezákonnými rozhodnutiami súdu prvého stupňa. Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom, č. k. 47Cb 92/99-62 dňa 18.04.2000, ktorý bol vynesovaný v neprítomnosti žalovaného a nebol mu ani doručený. Použitie § 47 ods. 2 O. s. p., právnej fikcie, je porušením základných práv a odňatím práva na odvolanie. O jeho existencii sa dozvedel až dňa 28.02.2006 z oznámenia exekútora o začatí exekúcie. Proti rozsudku sa mohol odvolať až po jeho doručení, bez ohľadu na to, či ho niekto prehlásil za právoplatný. Podľa odvolateľa proti takto nedoručenému rozsudku má každý právo sa odvolať kedykoľvek, aj po dodatočnom doručení rozsudku, do vlastných rúk, napriek tomu, že bez doručenia rozsudku niekto na súde napísal dátum právoplatnosti. Skutočnosť, že jeho návrhu na obnovu konania nebolo vyhovené, považuje za dôsledok konania zločineckých skupín, s ktorými spolupracovali aj žalobcovia. V obnovenom konaní navrhol žalovaný predvolať pani W. a konfrontovať ju so žalobcami. Z týchto dôvodov žalovaný žiada o povolenie obnovy.

K podanému odvolaniu žalovaného sa žalobcovia nevyjadrili.

Najvyšší súd SR po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu z taxatívne stanovených dôvodov, uvedených v § 228 ods. 1 O. s. p. Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré zákon pre podanie návrhu na obnovu konania stanovuje v § 230 O. s. p. Ide o kombináciu dvoch lehôt, a to subjektívnej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, kedy sa navrhovateľ obnovy dozvedel o dôvode obnovy konania a objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou

napadnutého rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota podľa odseku 1 § 230 O. s. p. plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatniť návrh na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti obnovou napadnutého rozhodnutia, s taxatívne stanovenými výnimkami, uvedenými v § 230 ods. 2 O. s. p. Ide o zákonné lehoty, ktoré nie je možné predĺžiť, pričom nie je prípustné ani navrátenie lehoty postupom podľa § 58 O. s. p.

Rozsudok, ktorý žalovaný napadol návrhom na obnovu konania zo dňa 09.06.2008, nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2008, čo vyplýva jednoznačne z obsahu spisu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, vydané pod sp. zn. 1 Obdo V 68/2007, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obo 93/2006 ako odvolacieho súdu, rozhodujúceho o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 47 Cb 92/99-62, t. j. rozsudku vydaného v konaní, obnovu ktorého žalovaný navrhuje. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalovaný neuviedol ani žiadne vecné skutočnosti, odôvodňujúce prípustnosť obnovy konania. Žalovanému tiež nebola v priebehu konania o povolenie obnovy konania odňatá možnosť konať pred súdom, keďže o jeho návrhu bolo rozhodnuté po prejednaní veci na pojednávaní, konanom dňa 15.12.2010, ktorého sa žalovaný spolu so svojim právnym zástupcom zúčastnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalobcom v odvolacom konaní trovy nevznikli, v dôsledku čoho im neboli priznané (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová